

"לייהודים היתה אורה" אמר רבי יהודה:
אורות - זו תורה.
וכך הוא אומר:
"כי נר מצוה ותורה אור" [מגילה ט"ז]

דף עיר

לזכרה של: אורה מושקוביץ ע"ה
משוואות- יצחק

במפרשים

י"ל ע"י מ.מושקוביץ * משוואות- יצחק 7985, ד.ג. שדה-אגט * טל': 08-8581440 * פקס: 08-8503835

לראשית - ב' תבואה - שנת תבואה

(ד) ולקח הכהן הטנא: עם הפירות, כדי להניף, דאתיא י"ד י"ד משלמים⁵. ועניבות מבאים אותם בסלידי-ערבה קלופה ולבנה לנו, לפי השגת ידים. והסלים והביבורים לכחניים, לפי שאיןם שווים ורק דביר-ומיצט,onganai להבעם. וועיריב מבאים אותם בקהלות של כספי-זהב, ומוחזירים הכהנים אותם להם⁶, לפי שדמייהם יקרים, והיינו אמריראיינשי: בחר ענייא אולא עניותא.

(ה) וענית ואמרת: בקול רב, כמו "זענו הלוים ואמרו אל כל איש ישראל קול רם"⁷, רשבחו של הקב"ה אמר אדם בקול רב, אבל יודוי-מעשר דלקמן אמר בקול נמוך, משום שהוא שכחו דידיה, דכתיב "כל מצורך אשר צויתני"⁸. ארמי אובד אבי: עתה מסטר החסידים והצדוקות שעשה הקב"ה לאבותינו, ולא ארמי היה אבי אובד שנולד בארטינהויב. ואובד היה שיצא מארך מולדתו⁹, לילך מגוי אל גוי וממלוכה אל עם אחר¹⁰, שאמר לו הקב"ה: "לך לך מארץ ומולדתך"¹¹, והוא הולך מכאן ולכאן תועה [בדכתיב]: "כאשר התעו אותי"¹², ו"תועה" נקרא אובד, דכתיב "תעיטה כשה אובד"¹³. וירד מצירמה: על פי הדיבור¹⁴, שאמר הקב"ה ליעקב¹⁵*. במתו מעת: בשבעת-נפש¹⁶. ויהי שם לגורו: מהב. ומציינן* בפנוי עצמן. גדור עזוב ורב: דכתיב "ובני ישראל פרו וישראל וירבו ויעצמו במאדר מאדר"¹⁷.

(ו) וירדו אותנו המצרים: לאמר: "כל הבן היולד"¹⁸, וילמען ענותו בסבלותם¹⁹.

(ח) וויצוינו ה' מעצרים ביד-חזקח: אילו עשר מכות, כמו שמכורש בהגדה דפסח. (ט) ויביאנו אל המקום הזה: וככש לפניו שבעה-יגוים גדולים ועוזומים²⁰. ארץ זבת חלב ודבש: משופעת בעزان ובקר, שיש להם רוב חלב, ובמינימיפירות שיש להם מתקות, "דבש" לשון מתקות.

piiske

1. *קָרְבָּן גִּלְעָד אֶת סֵסָק ? אֲנָא גַּעַל אֶת סֵסָק ?*
2. *אֲנָא גַּעַל אֶת סֵסָק ?*
3. *אֲנָא קָרְבָּן גִּלְעָד אֶת סֵסָק ?*
4. *אֲנָא קָרְבָּן גִּלְעָד אֶת סֵסָק ?*
5. *אֲנָא חִיאָלָן קָמְיאָלָן אֶת סֵסָק ?*
6. *אֲנָי "הַיְלָה הַחֲלֹקָה" גְּזַתָּן ?*
7. *אֲנָה שָׁמָן אַיְלָן אֶת סֵסָק ?*

* * *

(ד) והניחו לפני מזבח ה' אללהיך.
לחרואות ולהורייע¹⁶ שהבכורים לא
הובאו לכהן¹⁷, אבל הובאו אל קאל
יתפרק, והוא נתנש לפהן עם שאר מתקנות
כהנה¹⁸.

ב. ספורהנו עם פירוש הרב י. קופרמן.
פרק ב' פסוק ד':

כ' תבואה

ועין ורבינו ויקרא זל ולב וובהרות 21 (27) כי צר רבינו מבחן בין דין הכהן (בנ' הבעלים לモץ' ומהזבח לכחנות). ובין דין דשיך הנתרן ישר מן הבעלים לכחניס. ויעיר עיר שם בהערת דין שם הבחןנו בין הכהן שדרוז פישירזון נבחר ובין השוק שהוא מגביה אבל לא פישירזון נבחר, ככלומר, הקב"ה זביה זו את בדיבות ישך פון הבעלים, כאשר ייד גבוח לא היה באמצעו. דין ביכורים הוא לא משולחן גבוח, אלא אף הבחן מצווה להראות ולהודיע על כך על ידי זה שהוא ולא הבעלים) שם את הביכורים על השולחן גבוח.

16. "ולקח הבחן הטנא מידך". 16. "הגדרתי היום" – 'הודעתתי לכל מתחם מעשי אלה'. 17. ולכן "ולקח הבחן הטנא מידך והניחו". אילו היה היישראל מניה את הטנא לפני המטבח (כמו שעשה בסוף – "והנחהתי לפני ה' אלקליך"). עדין היה מקום לומר שנמננו לכחן באישור ה'. פועלות ההנחה על ידי הבחן דוקא מובילה (להראות ולהורייע) שכנאו ה' בקנין גמור, ורק אח"כ יוכה הוא כמו שאר מתנות כהונה. 18. בזה נבדלה מחות הבחן ביכורים מישאר מרנתה כהונת, ובמיוחד ממצוות הרווחה שאף דיא נקראה "הרומה ירכס" (דברים יב,ו) – אלו הביכורים, רשיין.

נתקה

1. המוכג' גמא קאיוק את כלוי הנקס ואה הימת החסימות גאך לו זאקי?
2. את פילאג: "אעפ' חון פקה" אקיוק מה אמרת קאיוק?
3. אייה אסכלות אחרת יכחת גהית?
4. את האג' אם סאל אמרת כתעה?
5. המוכג' גאך את סיקת הצעניי קאיוק?

* * *

ה' זילקח הבחן הטנא. – "מכאן אמרו, דעותים אבאים בצלחות של כסף ושל זהב, וענינים בסלי נערים של ערבה קליפח יתסלים נתנים לכהנוט'". מה בלולב אף באן דנה נדיבם נדיבת דערבד בוגנד אלה שאיין דעת לא טעם ולא ריח, לא צורך ידא מצויות אלה יטם דנדיבלים שזונב אותם עמלק, גיבליין פון דען ארכ' יט דיב' קשויה ולא ייח ממנה זדרה צפאנחת דערבד בע בלולב זונבים אלה על אלה אף באן נדיבים נדיבים את צדי דענין דזובותם בבר שדרסליטים נדיבים נדיבוט צפאנחים – ויזנין דערבד צהט ליבען דחומיים אוירבדייא עז זוזא צארכרא עביה לא נלזריאצון אוירבדייא. – נdry נdry צומחן גוזן צומחן על דיאשבדית שלא

ג. מלדש אריאלא.
פרק כו' פסוק ד')

זבב זרב נזעטן זריזותן זריזותן זריזותן

1. את קאיוק ניזא סלערני אקיוק הוא אפקאו?
2. סלערני אזפיא כי סגי האזים רימנעם גכתערט, אה הוא קזח גענוך אפק?
3. זה סגי, האזים אוחדרט גהט, אה סלערני גוינט אפק?
4. את גזיעק הנאנזסן גאך נזאנסן (גאך, גאך) ואה הרצין גאך?

* * *

ד. אור החיים.

פרק כח' פסוקים ט', יב':

זאנזאדרו ווואר כל עמי הארץ וגוי גם זה הוא מבון בוגנד שמירת מצוות לא טעשה, כי כל זמן שהאדים שוחר עצמו מהעברות אין אלם אליהם עובר מעל פניו וכל היכראים אדם ובמה מזענעים מאנוי משא"כ הקטאב מעשיו מעבירין מפניהם האלים ובמאמר קון (בראשית ד' י"ד) וזהו כל מצאי וגוי:

וזהו גראן ה' לטוּבָה בְּפִי בְּטַנֶּה. הגם שכך אמר למעלה ברוך פרי בטנה, לפי שיעור הראשון הוא בוגנד תלמוד תורה ויעוד זה הוא בוגנד שמירת המצאות לזו הatzek לפרט שבר כל א' שאין א' נלמד מהפרק, ודקדק לומר ווותך ה' לטוּבָה ולא אמר ברוך פרי בטנה, לפי שיעוד זה הוא מטה טוּבָה שמברנית בוגנד שמירת מצאות לא מעשה,

כ' תבואה

לזה אמר והולית גוים רביים ואתת לא תלהה ממנה, הארץ לומר ואתת לא תלהה, שאם לא כן אין הבר לברכה כי ברוך העוזם הוא שהגדולים והעשירים לווים זה מהה וילא אחר מכון חורם גם בן פטלה ולזה ממנה, לזה אמר ואתת לא תלהה ובזה יהה חפר למאנטי והלודית, ואומרו ונמתך ה' לרראש וגוי, פרוש שיהיו ישראלי פחת ממשלה ראש העוזם שהוא אלחי ישראלי, ולא לונב שהם שמי מעלה ובזה תמיד ינוח במרגנה קעלונה כאומרו וקחית רק למעלה ולא תהיה למיטה, על ברוך אומרים ז"ל (פרק שנחומה ר' פ' וינצא) בפסוק (וירא ל') ואתת אל פירא עברי נזקב שראה נזקב בקסם עולם ואחר כה יירדים חשב שכם הוא כן אחר שיעלה יורד תיל אל פירא וגוי, והוא אומרו ולא תהיה למיטה, הטעם כי תשמע וגוי פרוש בוגר מצות עשה כמו שגמר אמר ולעשות, וטעם שלא אמר בפרש כי תעשה מצות, וכי שיש מצות כמה וכמה שאינם בין הארץ לעשומם, לזה אמר כי תשמע וגוי ולעשות פרוש תקבל עליך לעשות, וטעם אומרו לשמר ביעוד זה, בא הפתוח להודיע כי אין עוד למצות עשה אלא אחר שהקדמים להם שמירת מצות לא תעשה, שאב לא בן ובחי רשיים תועבה, וכל מצות שעשויה בעל עברות שורה עלייה סטרא אהנה ואינה עוזה פרי, לזה הקדמים לומר לשמר ואחר כה אמר ולעשות שהוא מעשה המצוות שענין באו סיעדרים הטעבים הקאמורים מנוחתך עד סוף:

והבונגה היה כי לפה שבא מצעות שמירת הארץ עצמו מתקשרות לא יתקבב בו כהן קורע שמונה יסובב שעקבנים היוצאים ממנה ויהי מבחינת ברע, וען מה שבגבינו בארץ בקדשת ונחוי בפסוק ראיון בכדי אלה ונשיבו לך סדריב, לזה אמר ביעוד שבירה צנויות לא בעשה והגביך ה' לטויה בפרי בטנו שיחיו סגנים סנתרים אדריך לכהה טוביה ולא לכהה רעה, ואומרו בפרי בהמתך ובפרי ארמתך לומר שמאך שמירת מל"ת יתקומו בך ב' דברים אלו כמו שישרים לשבר תלמיד תורה בכתוב למלחה:

(ב) יפתח ה' וגוי. מכאן מתייחס יעד הטוב שענגן מעשה המצוות עד לבסוף, ולזה גם אמר כי תשמע אל מצות ה' אליהיך אלו מצות עשה, והבה יעדים אלו הם מכוונים בוגר קיום המצוות כי על ידי המצוות מתחתים צנורי השפע ומתחדים המרות העילונות:

ואמר יפתח ה' לך בכני שפְּתַחֲיוֹ ה' שיפתח לך בראשו בשביילו בלבד, הבונגה האם שיסובבו אהירות לסתה באמצאות האידן, יפתח אוצר הטוב ושב רצוב הוא סוד הפה, והוא סוד (משלוי ר' צדיק סוד עולם, ואומרי את השמים הוא סוד השפה עליונה למלחה בידוע לירדי חן, ואומרו והלום גוים ובם ואתת לא תלהה, הפה ירוע שבזמנן שישתאל עוזים רצונו של מקום השפע של כל העלים בא על ידי ישראל והעולם כלו נזון מהמציאות עם בני ישראל ולתפקיד נאגנו ישראל מפהת גדי קאמות,

ימין

- .1 את הקמי מקודש הרכנן ב' גבאי?
- .2 את תסאמתו וaic נטה אויך?
- .3 איך הלא אסכים את האים "והתיכך?"?
- .4 את התיכך מין איזים את נזים נזים נזם?
- .5 את יוציא האיזים?
- .6 איך הלא אסכים "ויאתת נזם"?
- .7 מה נז אקלטה איזים?
- .8 "אין יוציא נזים את נזם נזם נזם נזם" - המתכו נזם הסאי?

* * *